

חשיפה לדרום: מפעל תמ"ן

עיקר הכוח - אנשי "צוות"

שמונה פורשי צה"ל מצאו קריירה שנייה במפעל תמ"ן דרום, העוסק בייצור אביזרים מתקדמים עבור נכים קשים. את המקום מנהל איציק אביטל (רס"ן), איש חיל האוויר לשעבר אשר גוייס למשימה על-ידי דב שטקלר (סא"ל), אף הוא איש חיל האוויר, מבעלי החברה ■ ביקור במקום מגלה "צוות" לעניין

איציק אביטל

מאת: דוד גרין

"אין לי ספק, שבזכות ההרכב האנושי שלנו, הכולל ברובו אנשי 'צוות' פורשי צה"ל, אנו הופכים לאתר פיתוח וייצור מרכזי בחברת תמ"ן - שייך ויתעצם עם השנים. יצרנו כאן תמהיל ייחודי של אנשי מקצוע מהשורה הראשונה, בעלי מכנה משותף צה"לי, המתבסס על ערכים כמו מסירות, דיוק, רצינות ומקצועיות. קלטנו עד כה שמונה אנשי 'צוות', המהווים

את השידרה המרכזית שלנו בכל התחומים המקצועיים, ואני מאמין שבקצב בו אנו מתפתחים יוכלו בשנים הקרובות להיקלט אצלנו עוד פורשי צה"ל מהתחומים הטכניים". כך אומר איציק אביטל, חבר "צוות", איש חיל האוויר לשעבר, המנהל את תמ"ן דרום. הקשר הצוותי החל כבר עם קליטתו של איציק בחברה, על-ידי איש חיל האוויר, דב שטקלר (סא"ל), אחד משני השותפים בתמ"ן. איציק, ששירת כקצין בבסיס רמון עד שנת 2006,

לא ממש רצה להמשיך בקריירה השנייה שלו בתחום הטכני. "26 שנים בתפקידים טכניים שונים בטייסות קרב הספיקו לי", הוא אומר בחיך. "לא חשתי מ'היום שאחרי' והייתי בטוח שאוכל למצוא מסגרת נוחה שתיתן לי עניין וסיפוק, לאו דווקא בתחום בו עסקתי בצבא. אבל כשדב התקשר וסיפר לי על הכוונה לפתוח מרכז שירות בדרום בתחום ערכי וחשוב כמו מערכות שייקלו על חייהם של נכים - נענית".

איציק מונה למנהל נקודה ותוך 10 חודשים הפך כבר למנהל הסניף. לדבריו, ההצלחה והגידול המואץ בפעילות נבעו מהידיעה שאנשים הם חזות הכל, ואם רק יוכל לגייס עובדים בעלי יכולות ותכונות שהכיר במסגרת הצבאית - הסניף יצליח וישגשג. "אני לא מדבר רק על המקצועיות בתחומים הטכניים, וגם לא רק על

איציק אביטל: "אני לא מדבר רק על המקצועיות בתחומים הטכניים, וגם לא רק על מוסר העבודה הגבוה. חיפשתי אנשים ערכיים, רגישים ומודעים חברתית. אנחנו פועלים מול אוכלוסיית נכים קשים. אם לא נהיה קשובים, רגישים, נכונים לסייע ונקיים מערכת יחסים בינאישית טובה עם הלקוחות - שום דבר לא יצלח"

שרית רוזנצוויג

שרית: "אני מרגישה מחויבות רבה, כי אם אני מציעה חבר 'צוות', הוא מייצג ציבור גדול של אנשים, ששירתו בצה"ל ועכשיו הם עומדים בפני קריירה שנייה. צריך לזכור, שבניגוד לאמירה 'העולם שייך לצעירים' אני מדברת על אנשים בוגרים, רציניים, בעלי בשלות ונתונים מקצועיים גבוהים. כל מעסיק יכול ליהנות מהיתרונות הללו"

הסכמתי ושלחתי גם מועמדים 'רוקים', אחד אפילו נקלט..."

איציק: "חשובה לי מאוד היציבות, כי אנחנו לא תחנת רכבת. לקוחות נקשרים לעובדים ואפילו נוצרת תלות ביניהם. אי אפשר להציג בפניהם כל פעם מישהו חדש..."

האווירה במקום, מעצם העובדה שכל העובדים הם יוצאי צה"ל, חיובית מאוד ואפילו חברית. "אנחנו עושים פעולות גיבוש, יוצאים יחד לאכול, לשחק ביליארד וגם נפגשים לאחר שעות העבודה", אומר איציק.

איציק: "הקשר עם שרית לא מסתיים עם קליטת עובד. היא ממשיכה לבקר, להתעניין, לוודא שהכל בסדר ואם יש איזו בעיה - היא מיד פותרת אותה."

שרית: "אני מרגישה מחויבות רבה, כי אם אני מציעה חבר 'צוות', אני רואה אותו כמייצג ציבור גדול של אנשים, ששירתו בצה"ל ועכשיו הם עומדים בפני קריירה שנייה. צריך לזכור, שבניגוד לאמירה 'העולם שייך לצעירים' אני מדברת על אנשים בוגרים, רציניים, בעלי בשלות ונתונים מקצועיים גבוהים. כל מעסיק יכול ליהנות מהיתרונות הללו.

לא פשוט לנו בדרום, בעיקר בשל היעדר

מוסר העבודה הגבוה. חיפשתי אנשים ערכיים, רגישים ומודעים חברתית. אנחנו פועלים מול אוכלוסיית נכים קשים. אם לא נהיה קשובים, רגישים, נכונים לסייע ונקיים מערכת יחסים בינאישית טובה עם הלקוחות - שום דבר לא יצלח."

איציק העריך כי ימצא תכונות אלה בקרב אנשי "צוות" - ולא התבדה. פנייתו ליחידת שירות התעסוקה בדרום העלתה מספר מועמדים, אם כי, לדבריו, השינוי האמיתי חל כאשר שרית רוזנצוויג מונתה למנהלת היחידה. "היא הבינה לחלוטין מה אני צריך, ובכירון יוצא דופן הצליחה לברור את המועמדים המתאימים ביותר. מאז, כל אחד ששלחה היה 'בינגו', למעט 'פספוס' אחד קטן שלא היה תלוי בה. מה שיפה אצל שרית הוא, שהיא דואגת לשני הצדדים. כלומר, לא ייתכן שמועמד יהיה מתאים לי, אבל מה שאציע לו, לא יהיה מתאים עבורו.

היא בהחלט מעבירה את המסר, כי מי שרוצה לעבוד צריך להתעלות על עצמו ולהוכיח את התאמתו. בחלק מהראיונות היא נוכחת ומוסיפה את הצד שלה."

שרית: "איציק אמר לי, תשלחי לי רק אנשי חיל האוויר, כי אני מכיר את דפוסי עבודתם. לא

מקומות תעסוקה. אנו עושים את הטוב ביותר, בסיוע מסור ורציני של יו"ר המחוז, גדעון שני, ועדיין תמיד נשאף ליותר".
איציק: "אני מאמין שבשנת 2010, נכנס בעזרת אנשי 'צוות' לתחומים חדשים ונקלוט עוד חמישה עובדים חברי 'צוות', איתם נוכל להגיע רחוק".

ראובן מנצור: "במקום נוח ונעים - כדאי להתמיד"

"מצא חן בעיני לא רק שכולם אנשי 'צוות' אלא גם שאין פה ממש 'בוסים'. כולם לומדים את כל התחומים וכולם עושים הכל - מכניקה, חשמל, אפילו מסגרות"

אני לא חושב שאדם באמצע החיים יכול להסתובב בבית בלי לעשות כלום. התקשרתי לשרית, שלחתי קורות חיים והיא חזרה אלי עם הצעת עבודה בתחום שלי - גנרטורים בחברת קטרפילר. זה לא ממש מצא חן בעיניי ושרית הפנתה אותי לתמ"ן. נפגשתי עם איציק וראיתי שזה המקום בו אוכל גם לעבוד וגם ללמוד. מצא חן בעיני לא רק שכולם אנשי 'צוות' אלא גם שאין פה ממש 'בוסים'. כולם לומדים את כל התחומים וכולם עושים הכל - מכניקה, חשמל, אפילו מסגרות."

לדברי ראובן, חשוב מאוד למי שפרש מצה"ל, לאחר שנות עבודה מאומצות "לא לעבוד כל כך קשה, וגם לא לעבוד תחת לחץ. אם כבר הגעת למקום נוח, נעים ומעניין - כדאי להתמיד בו לטווח ארוך". ראובן חושב שצריך, לאחר השחרור, להשתחרר מסממנים שאפיינו את עבודתך בצבא - פיקוד, מדים "בוס גדול" ואפילו רכב ופקידה. "בגיל שלנו עדיפים החברות, השעות הנוחות והעניין. אם תשאל אותי, באמת, אני פה בגלל החברים..."

ראובן מנצור (רנ"ג), נשוי ואב ל-3, השתחרר לפני שנה וחודשיים ותוך זמן לא רב מצא את עצמו בתמ"ן. הוא שירת בנ"מ כאיש צוות קרקע ובמקצועו הוא טכנאי מכונות וחשמל.

"הייתי שלושה חודשים בחופשת שחרור וזה הספיק לי", הוא אומר. "אני איש של עבודה, וזה לא חשוב רק לי אלא גם לבית."

➤ פטריק סיטבון: "דגדג לי לחזור למעגל העשייה"

- מה הקשר בין המקצוע שרכשת בצבא לתחום הרובוטים?
 "אני טכנאי מחשוב ובקרה במקצועי, ויש לי הבנה גם בתחומים משיקים. נכנסתי ללא קושי לתחום הרובוטים, ואני שמח וגאה בכך שהרובוטים שלנו הם כה איכותיים עד שהם מבוקשים גם בחו"ל".

לדברי פטריק, כולם מרוצים מהקריירה השנייה. הוא, בשל העניין המקצועי, נוחות העבודה והחברים, ומשפחתו, מפני שהוא נמצא בבית בשעות סבירות, וכמובן, בכל סופי השבוע.
 "גם בסניף מרוצים משום שמקבלים בן הרבה מאוד מהאכפתיות והמסירות שלי. אני מקווה שהמקום יוסיף להתפתח ושיבואו לכאן עוד חברי 'צוות'".

פטריק סיטבון, נשוי+3, השתחרר ב-2002 בדרגת רנ"ג לאחר שירות של 21 שנים כאיש טכני בבסיס חצרים. היו לו תוכניות ברורות: להפוך ל"עקר בית" ולהתרכז בגידול בתו, מאחר שבשל השירות הצבאי, לא חווה את גידול שני בניו. לדבריו, לא היו לו בעיות פרנסה, הפנסיה והעבודה של אשתו הספיקו והוא נתפנה להקדיש את כולו לילדה.

אכן, במשך שלוש שנים הוא עשה זאת בחדווה יתרה, "אבל כשהילדה גדלה ופחות נזקקה לי", הוא אומר, "דגדג לי לחזור למעגל העשייה". לאחר שעבד בשני מקומות עבודה בהם לא חש סיפוק, הגיע, דרך "צוות" דרום, לתמ"ן. "הכרתי את איציק והוא הכיר אותי. מצאתי מקום בו נעים להיות - הן מהבחינה החברתית והן מהבחינה המקצועית. שעות העבודה נוחות, כל העובדים הם גמלאי צה"ל, בעלי מכנה משותף, וכך, תוך זמן קצר, הבנתי שהגעתי למקום הנכון. נחשפתי לעולמם של הנכים ואני מרגיש שזו לא רק עבודה אלא גם שליחות. הגעתי לכאן דרך יחידת התעסוקה של 'צוות' שם קיבלו אותי בזרועות פתוחות, הראו שאכפת להם ממני ותמיד אמרו 'גם אם אתה לא מרוצה, תחזור אלינו ונחפש לך מקום עבודה אחר'".

פטריק נכנס, לאחר תקופה קצרה, לתחום הרובוטים והוא מוצא בו עניין רב.

"הגעתי לכאן דרך יחידת התעסוקה של 'צוות' שם קיבלו אותי בזרועות פתוחות, הראו שאכפת להם ממני ותמיד אמרו 'גם אם אתה לא מרוצה, תחזור אלינו ונחפש לך מקום עבודה אחר'"

"יעקב אלמקייס: "מעבר למקצוע, חשובה לי סביבת העבודה"

איתי קשר בפעם הראשונה לפני שנה וחצי - ואחרי חודש כבר הייתי כאן".

העובדה שיעקב גם מסגר במקצועו וגם שימש כמכונאי טנקים, עודדה את איציק לקבל אותו לתמ"ן. "אמרתי שאני מוכן לנסות ועד היום אני מנסה...", הוא אומר בחיוך. "מעבר למקצוע, חשובה לי סביבת העבודה, הרקע המשותף עם החברים, אנשים בוגרים, בשלים, לא מתנשאים ולא עוסקים בקטנות. אני יוצא בסוף היום עם הרגשה טובה".

- והעובדה שאתה אדם דתי לא מקשה?
 "החברים מצויינים ומתחשבים, אף אחד לא יאכל לידי אוכל לא כשר".

- קידום לא מעניין אותך?
 "תראה, אנחנו מתפתחים, גדלים כל הזמן, זה לא אותו המקום מאז שהגעתי לכאן, הכל השתנה - ולטובה".

- ותהיה כאן עוד הרבה שנים?
 "לא בטוח שיהיה לי כוח להתכופף חצי יום, וזה נדרש במסגרת התפקיד שלי כאן, אבל, דברים משתנים, מי יודע...".

"אמרתי שאני מוכן לנסות ועד היום אני מנסה... אני מאוד מרוצה שיש לי רקע המשותף עם החברים, אנשים בוגרים, בשלים, לא מתנשאים ולא עוסקים בקטנות. אני יוצא בסוף היום עם הרגשה טובה"

יעקב אלמקייס, נשוי+3 הוא ה"ירוק" בחבורה ולא רק מפני שהוא האחרון שהגיע לתמ"ן. הוא השתחרר בדרגת רס"ב, לאחר ששימש כאחראי תפ" באוגדת שריון, ובמקצועו הוא טכנאי הנדסה וניהול.

"ארבע שנים ישבתי בבית", הוא אומר. "אני אדם דתי ורציתי להתחזק... הסתובבתי לאישתי בין הרגליים עד שזה נמאס לה. החלטתי לחזור למעגל העבודה". כשיעקב פרש הוא העביר את תונויו ליחידת התעסוקה של "צוות". "רק כשהגיעה שרית, יצרו